

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512200378
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8512200378.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, IČO 35 697 270, pr. zast. Mgr. Martinom Katriakom, advokátom, Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti odporcovi R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom V. č. XXX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, pr. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov a 2/ Združenia na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, Seberínho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 42 264 979 v konaní o zvyšok nároku z veci 4C/11/2011 takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietal.

II. Odporcovi súd náhradu trov nepriznával.

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS trovy konania vo výške 82,06 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupca vedľajšieho účastníka.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na podporu práv spotrebiteľov, občianskemu združeniu súd náhradu trov nepriznával.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu k úhrade istiny 528,66 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 1.5.2009 do zaplatenia a k náhrade trov konania, titulom neuhradených faktúr za poskytnuté služby v sume 196,72 eur a zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel dňa 1.2.2007 Zmluvu o pripojení č. A2880156. V zmysle predmetnej zmluvy vypožičal odporcovi 1 mikroprocesorovú kartu - SIM kartu. Pri uzavretí Dodatku k zmluve č. A2880156 odpredal odporcovi mobilný telefón značky Sony Ericsson K530i za kúpnu cenu 16,27 eur. Odporca nezaplatil riadne a včas cenu poskytnutých služieb za obdobie od 15.12.2008 do 16.2.2009, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle dodatku k zmluve o pripojení, časť následky neplnenia si zmluvných povinností a je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zaslal odporcovi rozpis neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou.

Súd rozsudkom pre zmeškanie č.k. 4C/11/2011-38 zo dňa 25.10.2011 zaviazal odporcu na zaplatenie hovorného vo výške 196,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 1.5.2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 31,50 eur a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur vec vylúčil na samostatné konanie. Nové konanie bolo zapísané pod sp. zn. 4C/3/2012.

V novom konaní bolo dňa 11.5.2012 súdu doručené oznámenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, ktorým oznámil súdu vstup do konania. Po doručení návrhu a jeho príloh zaslal súdu jeho vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nenamieta uplatnený nárok týkajúci sa hovorného, namieta však opodstatnenosť nároku na zmluvnú pokutu. Odporca by mal zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti. Takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná, neprimerane ukracuje spotrebiteľa a je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach, v ktorých zmluvná pokuta nebola priznaná. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Podaním doručeným súdu dňa 4.12.2012 oznámil vstup do konania ďalší vedľajší účastník, Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie. Uviedol, že z jeho činnosti je mu známe, že navrhovateľ si uplatňuje od spotrebiteľov paušalizované zmluvné pokuty, preto navrhol, aby súd pristúpil k posúdeniu tejto zmluvnej podmienky a v prípade zistenia zjavnej nevýhodnosti pre spotrebiteľa, sčasti alebo úplne návrh zamietol.

Podaním doručeným súdu dňa 7.1.2013 navrhovateľ zobral návrh späť v časti 132,77 eur s príslušenstvom a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Naďalej trval na úhrade sumy 199,17 eur s úrokom z omeškania, ale z dôvodu náhrady škody, ktorá spočíva v rozdieli medzi akciovou kúpou cenou mobilného telefónu predaného odporcovi (16,26 eur) a jeho reálnou kúpou cenou (215,43 eur). Poukázal na skutočnosť, že zmluvná pokuta nebola dojednaná s úmyslom prívodiť odporcovi neprimerané podmienky, ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech.

Súd uznesením č.k. 4C/3/2012-76 zo dňa 9.1.2013 pripustil do konania vstup vedľajších účastníkov, ktorých účasť v konaní namietal navrhovateľ a zastavil konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 132,77 eur.

Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neúčasť a neúčasť navrhovateľa na pojednávaní dňa 14.5.2013. Zároveň uviedol, že zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu bola

odporcovi poskytnutá len na základe toho, že sa odporca zaviazal zotrvať s ním po dohodnutú dobu (t.j. počas 24 mesiacov) a bude si plniť riadne a včas svoje povinnosti. Odporca svoje zmluvné povinnosti porušil, čo bolo preukázané listinnými dôkazmi. Vyslovil názor, že predloženými dôkazmi preukázal porušenie zmluvných povinností odporcu, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinností odporcu a vznikom škody, teda žiadal návrhu vyhovieť. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 7C/169/2011-71 zo dňa 14.5.2012, ktorý priznal navrhovateľovi náhradu škody.

Odporca sa k návrhu počas celého konania nevyjadril, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Vedľajší účastník v 1. rade súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci aj bez jeho účasti, vedľajší účastník v 2. rade svoju neúčasť na pojednávaní dňa 17.5.2013 neospravedlnil, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec aj v neprítomnosti účastníkov, vedľajších účastníkov a ich zástupcov.

Súd na základe vykonaného dokazovania, najmä - zmluvou o pripojení č. A2880156 zo dňa 1.2.2007, dodatkom k nej zo dňa 15.1.2008, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve o pripojení, všeobecnými podmienkami, pokusom o pokonávku, platobnou históriou odporcu a priloženými faktúrami zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 1.2.2007 zmluvu o pripojení č. A2880156. Dňa 15.1.2008 uzavreli dodatok k uvedenej zmluve o pripojení bližšie špecifikujúci ich práva a povinnosti, pričom v predmetnom

dodatku bola dojednaná doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia zmluvy. Navrhovateľ podľa dodatku predal odporcovi mobilný telefón zn. Sony Ericsson K530i za cenu 16,26 eur (490,-Sk), pričom predajná cena uvedeného telefónu bola v tej dobe u navrhovateľa 215,43 eur; ďalej navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu a zaviazal sa mu poskytovať služby v zvolenom účastníckom programe, a to minimálne vo výške 593,80 Sk, t.j. 19,71 eur. Odporca v lehote splatnosti nezaplatil cenu poskytnutých služieb v období od 15.12.2008 do 16.2.2009. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 16.4.2009 na úhradu sumy vo výške 198,05 eur a zároveň aj na úhradu zmluvnej pokuty dohodnutej v dodatku k zmluve o pripojení vo výške 331,94 eur, čiže pohľadávku v celkovej výške 529,99 eur najneskôr do 30.4.2009. Na uvedený pokus o pokonávku odporca nereagoval. Z predloženého výpisu úhrad, ako aj z pôvodného návrhu vyplýva, že navrhovateľ si pôvodne uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu po čiastočnom späťvzatí návrhu dožadoval zaplata sumy 199,17 eur z titulu náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou a pri uzavretí zmluvy o pripojení určenou akciovou cenou poskytnutého mobilného telefónu, z ktorej sumy požadoval zároveň aj zaplata úroku z omeškania odo dňa 1.5.2009 do zaplata, teda odo dňa nasledujúceho po dátumu uvedeného v pokuse o pokonávku.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Náhrada škody je inštitút umožňujúci poškodeného domáhať náhrady toho, o čo sa zmenšila jeho majetková sféra v dôsledku porušenia povinnosti upravenej záväznými právnymi predpismi alebo zmluvných povinností alebo náhrady toho, čo by poškodený bol dosiahol, ak by nedošlo k porušeniu určitej povinnosti zo strany škodcu (tzv. ušlý zisk). Pre zodpovednosť za škodu sa vyžaduje splnenie určitých podmienok, a to 1. protiprávne konanie, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. V prípade, že nejde o tzv. objektívnu zodpovednosť (t.j. zodpovednosť za výsledok, pri ktorej sa nevyžaduje zavinenie škodcu), je potrebné, aby bolo preukázané aj zavinenie škodcu. Tieto predpoklady musia byť súčasne splnené, aby niekto mohol zodpovedať za škodu.

V prvom súde považuje za potrebné uviesť, že účastníci si pri uzatváraní zmluvy o pripojení osobitne neupravovali náhradu škody, v zmluve bola určená iba zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur, ktorú navrhovateľ od odporcu požadoval v návrhu na začatie konania, ako aj pokuse o pokonávku.

Súdu je z úradnej činnosti známe, že neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej pokuty v rovnakom, resp. porovnateľnom znení ako bola dohodnutá aj v tomto prípade, už bola judikovaná napr. rozsudkami Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/18/2012 zo dňa 15.3.2012, sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.4.2012, sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 a sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012.

Je pravdou, že odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a riadne a včas platiť cenu za poskytované služby porušil. Na druhej strane však kúpnu cenu určil navrhovateľ v rámci svojej obchodnej politiky, podobne ako aj podmienky uplatnenia zmluvnej pokuty. Prípadné porušenie povinností zo strany odporcu zabezpečil zmluvnou pokutou, ktorá však už bola vyššie uvedenými rozhodnutiami súdov určená ako neprijateľná podmienka, teda táto sa považuje za neplatnú. Uvedené sa vzťahuje aj na tento prípad, keďže takáto podmienka bola vyhlásená za neplatnú vo vzťahu k spotrebiteľom, teda fyzickým osobám, ktoré zmluvy o pripojení uzatvárali pre svoju osobnú potrebu. Z neplatnej zmluvnej podmienky potom nie je možné požadovať plnenie.

Navrhovateľ síce po čiastočnom späťvzati požaduje žalovanú sumu z titulu náhrady škody, z celého obsahu oboch spisov týkajúcich sa právneho vzťahu účastníkov konania vyplýva, že táto zmena právneho posúdenia uplatneného nároku je len reakciou na vyššie uvedené rozhodnutia súdov ohľadne neplatnosti zmluvnej pokuty, čiže ide de facto o modifikáciu výšky zmluvnej pokuty (v prehľade úhrad je pohľadávka vedená ako zmluvná pokuta, v pokuse o pokonávku, ako aj v návrhu na začatie konania bola uplatnená zmluvná pokuta). Modifikácia zmluvnej pokuty, ktorá bola rozhodnutiami súdov určená za neplatnú, však nie je možná, čo bolo už takisto judikované viacerými rozhodnutiami slovenských súdov.

Ak by súd aj pripustil, že navrhovateľom požadovaná náhrada škody nie je modifikáciou neplatnej zmluvnej pokuty, súd nemal preukázanú skutočnú výšku škody.

V zmysle bodu 3.7 dodatku k zmluve o pripojení síce odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle uvedeného dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti), pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu, aj s ohľadom na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Uvedený článok dodatku k zmluve o pripojení je však vopred naformulovaný a podľa názoru súdu toto vyhlásenie skutočne neznamená, že škoda pri nedodržaní „dohodnutej“ doby viazanosti navrhovateľovi v tom-ktorom jednotlivom prípade skutočne vznikne a už vôbec nie, že bez ohľadu na ostatné okolnosti toho-ktorého jednotlivého prípadu presne vo výške zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu predaného tak, ako v tomto prípade pri uzavretí zmluvy o pripojení za tzv. akciovú cenu.

Ako je súdu známe, navrhovateľ výšku zľavy z ceny mobilného telefónu odvíja od výšky programu, ktorý sa zaviazal účastník užívať, a teda od výšky ceny, ktorú za ten ktorý vybraný program bude účastník každý mesiac minimálne platiť. Je zrejmé, že v cene toho ktorého programu poskytovaného navrhovateľom je už kalkulované aj s určitým ziskom navrhovateľa (bez dosiahnutia ktorého by túto podnikateľskú činnosť nevykonával) a takisto s náhradou výhod, ktoré poskytol navrhovateľ účastníkovi zmluvy o pripojení. Uvedenému nasvedčuje aj záväzok tzv. viazanosti, teda zotrvania v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po určitý čas, zväčša 24 mesiacov, počas ktorého by sa poskytnuté výhody účastníkom mali navrhovateľovi vrátiť. Pri platení poplatkov spojených s využívaním zvoleného programu teda účastník spláca aj zľavu z ceny mobilného zariadenia, ktoré mu bolo zvýhodnene predané.

Súdu je tiež z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ si v súčasnosti uplatňuje náhradu škody vo výške rozdielu medzi kúpnu (akciovou) cenou mobilného telefónu poskytnutého tomu ktorému účastníkovi a trhovou cenou, za ktorú mobilný telefón predáva navrhovateľ bez zvýhodnenia. Túto si uplatňuje stále v rovnakej výške bez ohľadu na dĺžku doby trvania zmluvného vzťahu a bez zohľadnenia výšky už uhradených služieb, čiže bez ohľadu na skutočnosť, či poskytnutá zľava už nebola účastníkom uhradená počas doby trvania vzťahu a platenia využívaných služieb. Ide teda o rovnaký princíp, ako pri uplatňovaní zmluvnej pokuty, ktorá ako už bolo spomenuté, bola vyhlásená za neprijateľnú podmienku.

V danom prípade odporca prestal plniť po 11 mesiacoch od prvého obdobia po uzavretí dodatku k zmluve o pripojení, teda takmer po polovici doby viazanosti. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že za obdobie od 04/2008 do 11/2008 spotreboval uhradil služby v celkovej výške 7 795,50 Sk, čiže 258,76 eur (v platobnej histórii absentuje obdobie od januára 2008 do marca 2008). Ak by odporca riadne a včas plnil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho zo zmluvy o pripojení a dodatku k nej a využíval by služby v minimálne určenej výške (19,71 eur), za celú dobu viazanosti by uhradil celkom sumu 473,04 eur (19,71 eur x 24 mesiacov). Za obdobie 04/2008-11/2008 teda odporca uhradil viac ako polovicu zo sumy, ktorú by zaplatil, ak by využíval služby navrhovateľa počas celého zmluvného obdobia minimálne dohodnutej výške. Ak k tejto spotrebovanej sume súd pripočíta aj sumu 196,72 eur, ktorá predstavuje hovorové

za obdobie od 15.12.2008 do 16.2.2009 a na ktorú už bol odporca zaviazaný, teda bude ju musieť uhradiť a v tejto je taktiež už započítané okrem zisku aj určitá splátka z ceny mobilného telefónu, celkovo odporca uhradil, resp. má uhradiť navrhovateľovi sumu 455,48 eur, teda sumu, ktorá je takmer totožná so sumou 473,04 eur, s ktorou minimálne navrhovateľ kalkuloval pri uzavretí zmluvy a pri uhradení ktorej by náhradu škody z dôvodu zľavy z kúpnej ceny telefónu už nepožadoval. Ako už bolo uvedené, aj v poplatkoch za tieto služby je určite zahrnuté aj splácanie poskytnutej výhody spočívajúcej v predaji telefónu za nižšiu kúpnu cenu.

Za takéhoto stavu, ak by teda súd pripustil, že v danom prípade nešlo len o modifikáciu neplatnej zmluvnej pokuty, potom súd uzavrel, že nemal dostatočným spôsobom preukázanú skutočnú výšku vzniknutej škody, teda nemal jednoznačne preukázaný jeden z predpokladov náhrady škody, preto návrh v časti týkajúcej sa náhrady škody vo výške 199,17 eur zamietol.

Pokiaľ ide o odkaz na rozhodnutie Okresného súdu Svidník, k tomu súd poznamenáva, že konajúci súd nie je viazaný rozhodnutím iného súdu na rovnakom stupni, pričom na tunajšom súde bolo vydaných viacero rozhodnutí, ktorými uplatnená náhrada škody nebola priznaná (napr. 1C/382/2012, 4C/1/2013), teda súd sa neodklonil od rozhodovacej línie tunajšieho súdu.

O trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ sa domáhal zaplata sumy vo výške 528,66 eur, bol úspešný v časti týkajúcej sa zaplata 196,72 eur, čiže v 37,21 %, odporca mal úspech v časti týkajúcej sa zaplata 331,94 eur (v časti 132,77 eur navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a v časti 199,17 eur bol návrh zamietnutý), teda v 62,79 %, čiže odporca má právo na náhradu 25,58 % trov konania. Keďže si žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by nejaké trovy vznikli, súd mu náhradu trov nepriznal.

O trovách vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Vedľajší účastník vstúpil do konania v čase, keď predmetom konania bola už iba suma 331,94 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka v 1. rade si uplatnil odmenu zo základu vo výške 331,94 eur, a to za 2 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k návrhu - 1 úkon vo výške 26,56 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur a 20% DPH z odmeny a režijných paušálov. V časti týkajúcej sa zaplata sumy 331,94 eur bol v celom rozsahu úspešný odporca, na strane ktorého vedľajší účastník v 1. rade vystupoval (ako už bolo uvedené, v časti 132,77 eur navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania, teda má povinnosť nahradiť trovy konania protistrane a v časti 199,17 eur bol návrh zamietnutý). Za tohto stavu súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade vo výške 82,06 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

O trovách vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Vedľajší účastník v 2. rade do konania taktiež vstúpil až v dobe, kedy predmetom konania bolo len zaplata sumy 331,94 eur, v časti ktorej navrhovateľ nebol úspešný, teda mal by právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník v 2. rade si však žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by nejaké trovy vznikli, preto mu súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.